

Svar (27/4 99)**Justitsministeren (Frank Jensen):**

Justitsministeriet går ud fra, at der med spørgsmålet sigtes til bevillingsoverskridelsen på 27,9 mio. kr for 1996 i Kriminalforsorgen.

Til brug for bevillingsafregningen for 1996 indsendte Direktoratet for Kriminalforsorgen den 18. marts 1997 Kriminalforsorgens bidrag til Justitsministeriet. Ved gennemgangen heraf blev Justitsministeriet opmærksom på, at Direktoratet for Kriminalforsorgen i 1996 havde en bevillingsoverskridelse på 27,9 mio. kr. Justitsministeriet anmodede i den forbindelse primo april 1997 Direktoratet for Kriminalforsorgen om en redegørelse for baggrunden for bevillingsoverskridelsen.

Den 18. april 1997 redegjorde Direktoratet for Kriminalforsorgen nærmere for bevillingsoverskridelsen til brug for bevillingskontrollen for 1996.

Den 21. maj 1997 afgav Justitsministeriet regnskabsmæssige forklaringer til Rigsrevisionen for finansåret 1996 vedrørende finanslovens § 11, Justitsministeriet, herunder også for Kriminalforsorgen. Justitsministeriet anmodede samtidig Direktoratet for Kriminalforsorgen om en yderligere redegørelse for bevillingsoverskridelsen med henblik på at orientere Finansministeriet herom.

Den 16. juni 1997 orienterede Justitsministeriet - på baggrund af en redegørelse af 28. maj 1997 fra Direktoratet for Kriminalforsorgen - Finansministeriet om bevillingsoverskridelsen, og ministeriet anmodede på samme tidspunkt Direktoratet for Kriminalforsorgen om en redegørelse for, hvilke initiativer der i direktoratet var taget for at udligne bevillingsoverskridelsen.

I løbet af forsommeren 1997 konstaterede Direktoratet for Kriminalforsorgen, at det var tvivlsomt, om de indtil da iværksatte besparelsesinitiativer fuldt ud ville kunne udligne budgetunderskuddet. Direktoratet for Kriminalforsorgen kunne samtidig ved en indgående analyse af det hidtidige forbrug konstatere, at der var et underliggende budgetproblem, som også ville få betydning for den bevillingsmæssige situation i 1997 og 1998.

Som følge heraf blev alle Kriminalforsorgens tjenestesteder i juli måned indskærpet, at de alene måtte afholde de absolut mest nødvendige udgifter for at opretholde det nuværende aktivi-

tetsniveau. Samtidig blev der indført ansættelsesstop i såvel direktoratet som fængslerne.

For så vidt angår de yderligere initiativer, der herefter er taget i forhold til at sikre en bedre økonomistyring i Kriminalforsorgen, henvises til besvarelsen af spørgsmål S 1850 fra samme spørger.

Spm. nr. S 1907

Til skatteministeren (26/4 99) af:

Peter Skaarup (DF):

»Kan ministeren klart tilkendegive, at lokale ligningsmyndigheder ikke skal beskatte en ansat af firmabil, når vedkommende ikke benytter firmabilen privat, afskriver sig retten til at køre i firmabil over for firmaet, fører detaljeret kørselsregnskab og har en privat bil ved siden af?«

Begrundelse

Spørgeren er bekendt med, at flere firmaer ikke vil påtage sig en kontrolfunktion m.h.t. privatkørsel over for ansatte med firmabil. Situationen kan f.eks. være, at firmaet ligger i København, den ansatte bor i Nordjylland og kører fra sit hjem til kunder i Nordjylland.

Selv om denne person som et eksempel ikke benytter firmabilen privat, afskriver sig retten til at køre i firmabil over for firmaet, fører detaljeret kørselsregnskab og har en privat bil ved siden af, så insisterer flere lokale ligningsmyndigheder på, at vedkommende skal beskattes af sit arbejdsredskab (firmabilen), såfremt virksomheden ikke påtager sig et kontrolansvar. Der findes hundredevis af tilsvarende eksempler blandt sælgere, teknikere, konsulenter m.m., og antallet stiger i takt med centralisering i europæiske og nordiske enheder, hvor lokale kontorer nedlægges, og medarbejderne i stedet arbejder med udgangspunkt i hjemmekontorer med modemopkobling til firmaet. Det er urimeligt at beskatte denne gruppe mennesker af deres arbejdsredskab - bilen - når der vitterligt er tale om, at de ikke benytter redskabet privat. Det er ligeledes urimeligt at pålægge virksomheden et kontrolansvar, som de er ude af stand til at varetage på en forsvarlig måde.

Der henvises til ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 1705.